

Kyshakevych B. Yu. Stress-testing of economical capital on the base of one-factor models

An approach for economical capital stress-testing conducting on the base of one-factor model and Monte-Carlo method was offered in article. Behavior of the main risk factors under stress conditions in economy was provided.

Keywords: Credit portfolio, one-factor model, stress-testing, Monte-Carlo method, asset correlation, economical capital, stress scenario.

УДК 330.332:336.717

Доц. Л.Г. Кльоба, канд. екон. наук –
НУ "Львівська політехніка"

РЕГУЛЮВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Розглянуто питання, пов'язані з державним та ринковим регулюванням банківської інвестиційної діяльності. Узагальнено теоретичні підходи і тенденції до регулювання банківської інвестиційної діяльності в сучасних ринкових умовах.

Ключові слова: банк, банківська діяльність, банківська інвестиційна діяльність, банківське регулювання, регулювання банківської інвестиційної діяльності, банківський нагляд, банківське законодавство.

Постановка проблеми. Визначальною умовою створення ефективної банківської системи є вдосконалення управління банківською, зокрема й інвестиційною діяльністю. Тому, на наш розсуд, з цим окремого дослідження потребують питання, пов'язані з регулюванням банківської інвестиційної діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Класики економічної науки: А. Сміт, Д. Рікардо, Дж. М. Кейнс, М.І. Туган-Барановський та інші значну увагу у своїх працях приділяли дослідженню банківської інвестиційної діяльності. У розвиток теорії управління банківською інвестиційною діяльністю значний внесок зробили О.Д. Вовчак [4], В.І. Грушко [5], А.Я. Кузнецова [7], Б.Л. Луців [8], А.М. Мороз [3], Л.О. Примостка [10], С.К. Реверчук [11] та інші [12-23]. Але окремі аспекти цієї проблеми з'ясовано не повністю. Зокрема, докладнішого дослідження потребують питання, пов'язані з регулюванням банківської інвестиційної діяльності. Якраз це і зумовило вибір теми даної статті.

Метою дослідження є розгляд питань, які стосуються регулювання банківської інвестиційної діяльності. **Об'єктом дослідження** є банківська інвестиційна діяльність в Україні. **Предметом дослідження** є теоретико-методологічні та прикладні засади щодо регулювання банківської інвестиційної діяльності в умовах ринкової трансформації економіки України.

Виклад основного матеріалу

Сучасна система регулювання банківської інвестиційної діяльності охоплює державні та ринкові інструменти впливу, взаємодія яких забезпечує ефективність та соціальність банківського інвестиційного бізнесу.

У цьому дослідженні зупинимось на деяких методологічних та концепційних підходах до вивчення проблеми регулювання банківської діяльності з позицій системності та комплексності.

Банківське регулювання – це дуже важливий елемент сучасного банківництва. Саме під цим кутом розглядається і сприймається система регулювання банківської інвестиційної діяльності у цій роботі. У 1975 р. засновано

Базельський комітет з питань банківського нагляду, рекомендації якого становлять основу сучасної системи банківського регулювання, зокрема банківської інвестиційної діяльності.

Необхідність і особливості режиму державного регулювання банківської інвестиційної діяльності визначають такі умови і чинники:

- банки є агентом реалізації грошово-кредитної політики і формування пропозиції грошей, тобто виконують важливі економічні функції;
- наявність асиметричної інформації на банківських ринках, що збільшує ризики ухвалення помилкових рішень;
- нездатність вкладників проконтролювати банки;
- вагома соціальна ціна банкрутства банків;
- ризиковість діяльності і потенційна нестабільність банківського бізнесу;
- банківський бізнес особливо приваблює шахраїв і шукачів легкої наживи;
- тенденція до монополізації банківської сфери;
- міжнародний характер і глобалізація банківської діяльності.

В економічній теорії регулювання банківської інвестиційної діяльності можна виділити дві складові: позитивну і нормативну. Теорія позитивного регулювання пояснює причини застосування регуляторів та формулює наукові гіпотези і відповідає на питання "що" і "чим" регулювати.

Теорія нормативного регулювання розробляє рекомендації державним органам і відповідає на питання "чим" і "як" потрібно регулювати [12, с. 9]. Аналіз світової літератури з банківського регулювання свідчить про те, що у ній більше уваги приділяється аналізу механізмів чинного регулювання і дуже мало розробленню нових регулятивних систем. Усе це ускладнює проведення в Україні не тільки дослідження теорії позитивного регулювання банківської інвестиційної діяльності, а й теорії нормативного регулювання.

До головних органів, які здійснюють державне регулювання банківської інвестиційної діяльності, належать: Комітет ВР України з питань фінансів і банківської діяльності; Національний банк України; Державна податкова адміністрація України; Антимонопольний комітет України; Державна митна служба України; Міністерство фінансів України. Державне регулювання банківської інвестиційної діяльності – це розроблення та застосування державними органами заходів та інструментів впливу на банківську інвестиційну діяльність з метою досягнення фундаментальних цілей суспільства.

Для досягнення фундаментальних цілей суспільства державні регулятивні органи застосовують певні заходи та інструменти впливу, які змінюють умови та чинники банківської інвестиційної діяльності. Якщо результат застосування заходів та інструментів оцінює держава позитивно, то кругообіг державного регулювання теоретично мав би припинитися. Однак практично цього немає, оскільки суспільні цілі і банківництво під впливом внутрішніх і зовнішніх чинників зазнають динамічних змін.

Модель кругообігу державного регулювання банківської інвестиційної діяльності передбачає три головні елементи системи регулювання: фундаментальні цілі суспільства, регулятивні заходи та інструменти і умови та чинники банківської інвестиційної діяльності. На наш погляд, регулювання банківської діяльності складається із трьох елементів: державне регулювання банківської діяльності, ринкове регулювання банківської діяльності, саморегулювання банківської діяльності.

Поняття "державне регулювання банківської діяльності" має різні дефініції. Так, О.П. Орлюк розглядає державне регулювання банківської діяльності як одну із "форм державного управління, що становить собою систему заходів, за допомогою яких держава через центральний банк (або інший уповноважений орган) забезпечує стабільне та безпечне функціонування банків, а також попереджає дестабілізаційні процеси у банківському секторі" [13, с. 151-152]. Подібне визначення дає О.С. Любунь [14, с. 208-209].

Міщенко В.І., А.П. Яценюк, В.В. Коваленко, О.Г. Корнева твердять, що під державним регулюванням банківської діяльності розуміється "відповідна правова база, тобто закони, що регламентують діяльність банків, а також ухвалення відповідними установами, уповноваженими державою, що регламентують функціонування банків у вигляді нормативних актів, інструкцій, директив. Положення базуються на чинному законодавстві, конкретизують та роз'яснюють основні пункти законів та визначають межі поведінки банків, які сприяють надійному та ефективному функціонуванню банківської системи" [15, с. 47-48].

Як бачимо, наведене дещо громіздке визначення обмежує державне регулювання розробленням нормативних актів, інструкцій та директив. Окрім цього, автори зводять регулювання до правової бази, а не до системи заходів та інструментів впливу. Обмежувальне або спрощене розуміння державного регулювання як регламентацію банківської діяльності не витримує критики: по-перше, подібним можуть займатися не тільки державні органи, але й громадські організації, міжнародні інститути, материнські банки щодо дочірніх структур тощо; по-друге, зведення державного регулювання до використання правових інструментів впливу, що є американською традицією, не вичерпує всього змісту цієї категорії, оскільки не враховує економічні та інституційні інструменти впливу.

Закон України "Про Національний банк України", стаття 1 зводить державне регулювання банківської діяльності до функцій НБУ, яка полягає у "створенні норм, що регулюють діяльність банків та визначають загальні принципи банківської діяльності, порядок здійснення банківського нагляду і відповідальність за порушення банківського законодавства" [2]. Законодавець у цій дефініції акцентує увагу на нормотворчій та контрольній функціях державного регулятора.

Банківський нагляд, на наш розсуд, – це функція уповноважених органів, які коригують роботу банківських установ відповідно до законодавчо-нормативних норм і правил, а також певною мірою займаються нормотворчістю. Міщенко В.І. та його співавтори під банківським наглядом розуміють "моніторинг процесів, що мають місце у банківській сфері на різних стадіях функціонування банків, а саме: створення нових банків та їх установ, діяльності банків, реорганізації та ліквідації банків" [15, с. 48].

У німецькому довіднику з банківської справи "Gablars Bank – Lexikon" банківський нагляд визначено як "діяльність у рамках загального моніторингу національної економіки державними установами з метою поточного спостереження за кредитними установами з часу їх заснування та, при потребі, впливу на них" [20, с. 175]. У довіднику з фінансових і біржових основ банківський нагляд визначають як "надання дозволів щодо вступу на ринок (лі-

цензування) та моніторинг поточної ділової активності банків з метою захисту вимог вкладників до банків та забезпечення функціонування сфери кредитування та валютної політики" [21, с. 93-94].

У німецькому енциклопедичному словнику з грошових, банківських і біржових основ (питань) банківський нагляд розглядають як "окрему гілку нагляду над економікою" і визначають як "державну діяльність, що забезпечує узгодженість самовідповідальної участі банків у приватно-економічних операціях щодо чинних правових положень, які розроблені у загальних інтересах" [22, с. 150-151]. У вітчизняній і зарубіжній економічній літературі до розуміння співвідношення понять "державне регулювання банківської діяльності" і "державний нагляд за банківською діяльністю" є три різні підходи.

За першим підходом ці терміни є синонімами. Так, у зарубіжній банківській науці ці поняття, зазвичай, не розмежовують, а об'єднують їх терміном "банківський нагляд". Підтвердженням цього є назва відомої міжнародної організації "Базельський комітет з питань банківського нагляду". Інколи вживають термін "регулювання банківської діяльності" або "банківське регулювання", але під ним розуміють "державне втручання" у банківський сектор економіки [16, с. 21].

За другим підходом ці поняття є самостійними і різними. Так, Е.І. Василенко вважає, що державне регулювання розробляє і впроваджує конкретні правила і приписи, а банківський нагляд здійснює всеосяжний контроль за їх виконанням або дотриманням [17, с. 5]. Американський економіст Е. Шенг вважає, що регулювання і нагляд стосуються різних обов'язків ФРС – формування спеціальних правил, з одного боку, і контроль за їх дотриманнями – з іншого [23, с. 56]. У такий спосіб цей вчений звужує поняття "державне регулювання банківської діяльності" до функцій ФРС, залишаючи без уваги роль інших державних регуляторів (фінансово-податкових, антимонопольних тощо). За третім підходом регулювання і нагляд є взаємодоповнювальними, взаємопереплетеними видами регулятивної діяльності. Цей підхід поділяють О.П. Орлюк [13, с.148-152]; В.І. Грушко, С.М. Лаптев, О.С. Любунь, К.Є. Раєвський [18, с. 11]. До цієї групи економістів можна зачислити Н. Рогову, яка вважає, що "державне регулювання банківської діяльності містить такий компонент, як нагляд, оскільки воно неможливе без контролю" [19, с. 37].

Німецькі вчені Т. Гартманн-Вендельс, А. Рфінгстен, М. Вебер у популярному підручнику з банківництва спеціально поняття "державне регулювання банківської діяльності" і "банківський нагляд" не розглядають. Однак у цій книзі є розділ "Основи регулювання", який має підрозділ "Банківський нагляд". Це дає підстави для висновку, що "державне регулювання банківської діяльності" для цих учених є загальним і ширшим поняттям, а "банківський нагляд" є конкретним і вузьким. Схоже, що за цими авторами банківський нагляд є компонентом банківського регулювання [20, с. 145].

На нашу думку, третій підхід є найпродуктивніший і тому: державне регулювання банківської діяльності – це застосування державою системи заходів та інструментів впливу на банківську сферу для досягнення важливих суспільних цілей. У межах цього визначення банківський нагляд, як інструмент впливу, посідає своє місце, його можна виявити й описати, якщо розглянути регулювання банківської діяльності з позицій процесу та організації.

З позиції процесу в державному регулюванні банківської діяльності можна виділити стадії: розроблення концепції, застосування концепції, контроль за виконанням концепції.

Стадія розроблення концепції за своїм змістом і сутністю є законодавчою діяльністю. Тут ведеться робота над розробленням та удосконаленням нормативно-законодавчої бази з питань банківської регулятивної політики. Нормативно-правові акти розробляють суб'єкти, які мають право на законодавчу, нормотворчу ініціативу. Стадія застосування концепції передбачає застосування нормативно-правових актів у реалізації банківської регулятивної політики. Застосування здійснюють державні органи, які мають виконавчі повноваження і функції.

Стадія контролю застосування законодавства передбачає проведення системного аналізу та експертизи реалізації регулятивної політики і розроблення висновків, рекомендацій для її оптимізації. У підсумку стадія контролю переростає у стадію концепції, адже тут реалізує свої функції банківський нагляд. Здійснюють контроль як нормотворчі, так і виконавчі органи. Краще для справи, якщо цю роботу вони здійснюють спільно.

З позиції організації державного регулювання банківської діяльності можна виділити державні органи, які мають нормотворчі функції, та органи, які мають виконавчі функції. До перших, наприклад в Україні, належать: Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, НБУ. До других – Кабінет Міністрів України та його підрозділи, НБУ та його підрозділи.

У рамках чинної конституції держави банківське законодавство можна поділити на тактичне й оперативне. Тактичне – це закони держави, які ухвалює парламент. Оперативне – підзаконні нормативно-правові акти, які затверджують органи виконавчої влади та Центральний банк. Нормативні акти окремих комерційних банків до уваги не беруться, оскільки вони не належать до актів, виданих державою.

Президент, Парламент, Уряд, Центральний банк формують законодавчу базу для дієвого впливу на роботу банківської системи і конкретних банків відповідно до суспільних інтересів та цілей, контролюють його застосування, вдосконалюють банківське законодавство. Президент, Уряд і Парламент формують конкретний виконавчий орган, в Україні – НБУ, який діє згідно зі Законом України "Про Національний банк України". Отже, Президент, Парламент і Уряд переважно виконують нормотворчу функцію, а також частково виконавчу функцію.

У структурі Центрального банку формується орган банківського нагляду, який займається контролем за банківською діяльністю. Цей орган у рамках чинного законодавства здійснює безвиїзний нагляд та інспекційні перевірки. При цьому він уповноважений застосувати заходи впливу у разі порушення банківського законодавства. Беремо до уваги те, що на практиці існує постійна потреба у зміні законодавства відповідно до змін у банківській системі та банківництві. Однак Парламент не завжди реагує на зміни вчасно, що у банківництві, як стратегічно важливій галузі, яка потребує своєчасної, розумної та обачливої політики, неприпустимо. Все це означає, що парла-

мент і уряд мусять частково передати свої нормотворчі функції органам банківського нагляду.

Отже, банківський нагляд охоплює контроль за діяльністю банків – моніторинг і заходи впливу (виконавча функція) і нормотворчу діяльність органу банківського нагляду (частково нормотворча функція). Зрозуміло, що орган банківського нагляду не може ухвалювати закони – це прерогатива парламенту, але зате може оперативно реагувати на зміни у банківській системі ухваленням підзаконних нормативно-правових актів (постанова, розпорядження, листи тощо). Отож, державне регулювання банківської діяльності – це система, яка виконує функції формування тактичного банківського законодавства і здійснення банківського нагляду.

У вітчизняній літературі інколи ототожнюють поняття "державне регулювання банківської діяльності" і "державне регулювання діяльності комерційних банків" [18, с. 13]. Однак тут йдеться про різні об'єкти регулювання: перший – загальний, другий – конкретний. Однак останнім часом деякі банківські операції і послуги почали виконувати і надавати небанківські фінансові (і нефінансові, наприклад пошта) установи. За цих умов поняття "банківська діяльність" є ширшим, ніж поняття "діяльність комерційних банків".

Поняття "банківське регулювання" за всієї його популярності та широкого застосування у публіцистиці та есеїстиці видається дещо некоректним. По-перше, можна зробити висновок, що суб'єктом регулювання є банк, але що тоді буде об'єктом регулювання. По-друге, якщо ж об'єктом регулювання є банк, то правильно було б визначити термін "регулювання банку". І відповідно, якщо об'єктом регулювання є банківська діяльність, то говоримо про "регулювання банківської діяльності". По-третє, це поняття можна зрозуміти дуже широко як втручання зовнішніх чинників у банківництво.

З погляду змісту заходів та інструментів регулювання банківської діяльності, зокрема інвестиційної, можна виділити: обмеження, стимулювання, покарання (санкції), втручання. Рогова Н., наприклад, вважає, що головним у державному регулюванні є встановлення обмежень: "державне регулювання банківської діяльності – це встановлення державних обмежень для забезпечення стабільного і безпечного функціонування банків та створення умов для досягнення банківською системою макроекономічної ефективності" [19, с. 38]. Ми визнаємо такий підхід і хочемо зробити такі уточнення.

Обмеження може бути адміністративним або ж економічним (індикативним). Адміністративне – це запровадження у банківській діяльності заборон, вимог та обов'язків. Наприклад, вимоги до реєстрації та ліцензування банків. Адміністративне регулювання, зазвичай, є прямим, хоча непряма дія не виключена. Економічні обмеження – це запровадження обов'язкових економічних нормативів та норм, різних перешкод, які впливають на обсяги доходів банку. До таких обмежень можна зачислити, наприклад, встановлення норм відрахувань до резервів на покриття ризиків від активних банківських операцій.

Економічні обмеження мають зазвичай стимулювальний характер. За допомогою стимулювання доходів і витрат держава прагне спрямувати банк у потрібному напрямку розвитку. Йдеться про застосування податкових пільг, дотацій, пільгових цін на певні продукти тощо.

Економічне регулювання за своїм характером є непрямим втручанням у банківську діяльність. За такого виду регулювання державний регулятор не втручається у процес прийняття менеджментом конкретного банку рішення, однак за невиконання приписів буде карати. Покарання або санкції за порушення вимог регулятора можуть бути як адміністративними, так і економічними, прямими і непрямыми. Ринкове регулювання банківської діяльності, зокрема інвестиційної, базується на інструменті вільного коливання або руху обсягів попиту на гроші і обсягів пропозиції грошей на основі дії законів попиту, пропозиції і конкуренції.

Отже, на розвиток ринкового регулювання банківської інвестиційної діяльності впливають такі головні чинники: ділова активність споживачів інвестиційних продуктів; політико-правова ситуація в країні; інфляція; ціни на банківські інвестиційні продукти; життєвий цикл банківських інвестиційних продуктів; конкурентне середовище.

Висновки. Регулювання банківської інвестиційної діяльності складається із державного та ринкового регулювання.

Державне регулювання банківської інвестиційної діяльності – це розроблення та застосування державними органами заходів та інструментів впливу на банківську інвестиційну діяльність з метою досягнення фундаментальних цілей суспільства. З позиції процесу в державному регулюванні банківської діяльності, можна виділити стадії: розроблення концепції, застосування концепції, контроль за виконанням концепції.

На розвиток ринкового регулювання банківської інвестиційної діяльності впливають такі головні чинники: ділова активність споживачів інвестиційних продуктів; політико-правова ситуація в країні; інфляція; ціни на банківські інвестиційні продукти; життєвий цикл банківських інвестиційних продуктів; конкурентне середовище.

Література

1. **Закон України** "Про банки і банківську діяльність". [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.rada.gov.ua>.
2. **Закон України** "Про Національний банк України". [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.rada.gov.ua>.
3. **Банківські операції** : підручник / А.М. Мороз, М.І. Савлук, М.Ф. Пуховкіна та ін. / за ред. д. е. н., проф. А.М. Мороза. – Вид. 2-ге, [перероб. та доп.]. – К. : Вид-во КНЕУ, 2002. – 476 с.
4. **Вовчак О.Д.** Державне регулювання банківської інвестиційної діяльності в Україні : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра екон. наук / О.Д. Вовчак. – Львів, 2006. – 38 с.
5. **Головко А.Т.** Система банківського менеджменту : навч. посібн. / за ред. О.С. Любуня та В.І. Грушко / А.Т. Головко, В.І. Грушко, М.П. Денисенко та ін. – К. : Фірма "ІНКОС", 2004. – 480 с.
6. **Кльоба Л.Г.** Управління банківською інвестиційною діяльністю : монографія / за ред. д-р екон. наук, проф. С.К. Реверчука / Л.Г. Кльоба, С.К. Реверчука. – Львів : Вид-во "Тріада плюс", 2007. – 194 с.
7. **Кузнєцова А.Я.** Фінансування інвестиційно-інноваційної діяльності : монографія / А.Я. Кузнєцова. – Л. : Львів. банк. ін-т НБУ. – 2005. – 367 с.
8. **Луців Б.Л.** Банківська діяльність у сфері інвестицій / Б.Л. Луців. – Тернопіль : Економічна думка, Карт-бланш, 2001. – 320 с.
9. **Любунь О.С.** Фінансовий менеджмент у банку : навч. посібн. / О.С. Любунь, В.І. Грушко. – К. : Вид. Дім "Слово", 2004. – 296 с.
10. **Примостка Л.О.** Фінансовий менеджмент у банку : підручник. – Вид. 2-ге, [перероб. та доп.] / Л.О. Примостка. – К. : Вид-во КНЕУ, 2004. – 468 с.

11. **Реверчук С.К.** Управління і регулювання банківською інвестиційною діяльністю : монографія / за ред. д-р екон. наук, проф. С.К. Реверчука / С.К. Реверчук, Л.Г. Кльоба, М.Б. Паласевич. – Львів : Вид-во "Тріада плюс", 2007. – 352 с.
12. **Bormann I.** Markt und Regulierung / I. Bormann, I. Finsinger. – Minchen : Vahlen Verlag, 1999. – 599 s.
13. **Орлюк О.П.** Банківське право : навч. посібн. / О.П. Орлюк. – К. : Вид-во "Юрінком Інтер", 2004. – 376 с.
14. **Любунь О.С.** Національний банк України : основні функції, грошово-кредитна політика, регулювання банківської діяльності / О.С. Любунь, В.С. Любунь, І.В. Іванець. – К. : Вид-во ЦНЛ, 2004. – 351 с.
15. **Міщенко В.І.** Банківський нагляд : навч. посібн. / В.І. Міщенко, А.П. Яценюк, В.В. Коваленко, О.Г. Коренєва. – К. : Вид-во "Знання", 2004. – 406 с.
16. **Obst G.** (Herausgegeben von Hagen I.V. und Stein I.H.V.). Geld, Bank und Birsenswesen. Handbuch des Finanzsystems / G. Obst, O. Hintner. – Stuttgart : Schiffer-Poeschel Verlag, 2000. – 1723 s.
17. **Василишен Э.И.** Регулирование деятельности коммерческих банков / Э.И. Василишен. – М. : Изд-во "Финстат-информ", 1993. – 144 с.
18. **Грушко В.І.** Банківський нагляд : навч. посібн. / В.І. Грушко, С.М. Лаптев, О.С. Любунь, К.Є. Раєвський. – К. : Вид-во ЦНЛ, 2004. – 264 с.
19. **Рогова Н.** Деякі теоретичні аспекти державного регулювання банківської діяльності // Економіка України. – 2004. – № 4. – С. 36-39.
20. **Grill W.** Gablers Bank-Lexikon, in 4 Bänden / W. Grill, L. Graulich, R. Ellen. – Band 1: A-D. – 11. Auflage. – Wiesbaden : Gablers Verlag, 1996. – 474 s.
21. **Bestmann U.** Finanz – und Birsenslexikon / U. Bestmann. – 4. Auflage. – Minchen : Deutscher Taschenbuch Verlag, 2000. – 934 s.
22. **Thieben F.** Knapps Enzyklopedisches Lexikon des Geld – Bank und Birsenswesens / F. Thieben et al. – 4. Auflage. – Frankfurt am Main : Fritz Knapp Verlag, 1999. – 1088 s.
23. **Шенг Е.** Банківський нагляд: принципи і практика / Е. Шенг // Банківська справа, 1995. – № 3. – С. 54-64.

Кльоба Л.Г. Регуляция банковской инвестиционной деятельности

Рассмотрены вопросы, связанные с государственной и рыночной регуляцией банковской инвестиционной деятельности. Обобщены теоретические подходы и тенденции к регуляции банковской инвестиционной деятельности в современных рыночных условиях.

Ключевые слова: банк, банковская деятельность, банковская инвестиционная деятельность, банковская регуляция, регуляция банковской инвестиционной деятельности, банковский присмотр, банковское законодательство.

Kloba L.G. Regulation of investment banking

The questions related to the state and the market investment banking. Theoretical approaches to regulation and trends of investment banking in the current market conditions.

Keywords: bank, banking, banking investment activity, banking regulation, regulation of investment banking, banking supervision, banking regulation.

УДК 336.722.14

Аспір. М.Б. Колісник¹ – Львівська КА

БАНКІВСЬКА СИСТЕМА УКРАЇНИ ЯК УЧАСНИК ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Розглянуто можливості залучення іноземних інвестицій до банківської системи України, визначено переваги та вади такої діяльності, сформульовано пропозиції щодо усунення негативних наслідків виходу іноземних банків на вітчизняний ринок.

Ключові слова: банківська система, глобалізація, фінансовий ринок, залежний розвиток, іноземний капітал.

¹ Наук. керівник: проф. Г.І. Башнянин, д-р екон. наук – Львівська КА